TRACTATUS DE SIGNATURA SALIUM, METALLORUM, ET PLANETARUM,

Sive

Fundamentalis Institutio, evidentissimè monstrans, quo pacto facillimè non solùm Salium, Metallorum, atque Planetarum, sed etiam Appellationum, & Nominum ipsis impositorum Vires, Significatio, Natura, & Proprietates, non ex Libris, aut Scriptis, sed nudâ ipsorum Signaturâ, Circuli & Quadrati ope, cognosci, addisci, & supputari queant.

In Gratiam Eorum, qui Miraculorum Divinorum contemplatione utilissimâ & maximè necessariâ delectantur, opusculum conscriptum, & in lucem editum

A

JOANNE RUDOLPHO GLAUBERO.

AMSTELODAMI,
Apud JOANNEM JANSSONIUM,
cIↃ IↃ c LIX.

AD
LECTOREM
BENEVOLUM.

Dicterium est vulgare; Cave tibi ab illis, quos Natura notavit: Verum illud quidem, si Naturæ abortus, & præternaturalibus signis notati homines intelligantur; De cæteris autem rebus falsum est. Omnipotens enim Deus omnes suas Creaturas, magnas, æquè ac parvas, notis suis certis insignivit, & quasi picta lineamenta hominum oculis subjecit, ex quibus cognoscant, quæ cujusque sit natura, & proprietas, & quid commodi atque utilitatis Humano Generi conferre possint. Hinc non modò omnia Vegetabilia, ut herbas, frutices, & arbores, sed etiam Animalia, ut bestias omnis generis, imò & hominem ipsum, in terrena superficie commorantes, in aquis habitantes pisces, & aves aëris incolas; quin etiam cuncta mobilia juxtà cum immobilibus, formis, & figuris peculiaribus signavit, his ipsis signis nobis significaturus, quem usum quævis herba, quodvis animal, quævis avis, & quivis piscis habeat, & cui rei inserviat. Est verò hæc Scriptura Divina, Divino digito cunctis rebus inscripta, ex qua omnium rerum Natura nobis addiscenda fuisset.

Postea quam verò homines magis ac magis à

ſua humana; ad brutalem Naturam deſciſcere cœperunt, ac tàm nobilis Signaturæ rationem habere deſierunt, Brutales ſuos conceptus, Divinis operibus, & Signaturæ omnibus rebus à Natura inſitæ poſthabentes, uſu venit, ut temporum decurſu longiore vera illa Signatura, ſive Scriptura Divina gradatim obſcurata perierit, ac penitus evanuerit, adeò ut pauci admodum hoc ſæculo reperiantur, qui aliquâ tantæ ſcientiæ notitiâ imbuti ſint. Nam plæraque hominum pars librorum & ſcriptorum ſolent ductum ſequi, atque ex ipſis omnium rerum virtutes, & proprietates addiſcere ſtudent. Nec ſtudium hoc improbari poſſet, ſi nobis vera, incorrupta, & integra Veterum & experientiâ ſingulari nobilium Authorum ſcripta ſupereſſent. Enimvero quia ſerie annorum longâ frequentes illorum deſcriptiones, emendationes, & interpretationes illa eo pacto corruperunt, ut vix veri quid in ipſis invenias; longè profectò ſatius eſſet, ut mutila & corrupta ejuſmodi ſcripta tanti non fierent, ſed potius vetus illud à Deo poſitum fundamentum, cui omnia illa ſcripta, omnes characteres, & omnes ſignaturæ innituntur, ortumque ſuum acceptum ferunt, ex tenebris in lucem rurſus produceretur, & ex eo omnium rerum proprietas, & natura addiſceretur. Vera hæc via eſſet ſine tot erroribus breviori temporis ſpatio ad Naturæ cognitionem perveniendi, ad quam falſis illis ſcriptis pervenire plurimis annis non licet.

Quæ-

Quærat forsan aliquis, ubi antiquum illud, & à Deo locatum fundamentum quæri debeat, aut inveniri possit? Ubique, ajo, utpote unicuique, antè oculos versans, atque cumprimis in cœlo se exhibens, ubi Sol, Luna, & Stellæ omnes in rotunda figurâ a Deo constitutæ sunt, nobis significantes, quod ex rotundo Circulo omnes formæ, & omnes figuræ ortum suum capiant, ipsaque rotunditas, sive circulus, tanquam perfectissimum quid ad Cœlum atque Deum ipsum pertineat. Apud Veteres certè positum in more fuit, ut rotundo circulo cuncta ista designarent, quæ nec numero comprehendere, nec voce pronunciare, nec ingenio concipere poterant, ac è contrario quadratâ figurâ notarent ea, quæ nec captum, nec ingenium, nec numerum excedebant. Circulo autem cœlestia, & captum humanum superantia, Quadrato contrà ex Circulo prodeunte visibilia, terrena, & captui humano subjecta denotarunt.

Quanquam etiam iidem Veteres Philosophi Circulum Deo soli attribuentes in ea versati sunt opinione, Deum nullâ re aptius depingi posse, nisi circulo, ut Deus ipse, initium & finem nullum habente; nihilominus tamen omnia ea, quæ post Deum magni fecêre, Circuli quoque signo insigniverunt: Solem nimirum in Firmamento, & Aurum in terra; prioremque nonnulli istorum Philosophorum ipsum Deum esse opinati sunt. Alii ex Philosophis illis Ethnicis Deo affinxerunt

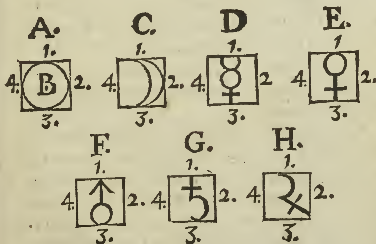
effigiem Serpentis, ſe in rotundum Circulum incurvantis, & terrena cuncta, ex cœleſti origine producta Quadrati Figura, & ità Cœleſtia, & Terreſtria Circulo & Quadrato ſimul adumbrarunt.

Prout igitur obſervarunt, quantum in rebus ſignandis vel Cœleſtis vel Terreſtris naturæ eſſet, tantum etiam ex circulo & Quadrato aut addiderunt, aut ſubtraxerunt, ac figuras pro eo etiam variarunt. Non ſolum autem in Cœleſtibus Luminaribus, Sole puta, Lunâ, & cæteris Planetis, ſed etiam in omnibus terreſtribus Creaturis, in terra Solis, Lunæ, Planetarum cæterarumque Stellarum operationibus, productis, Auro nimirum, Argento, Cupro, Stanno, Ferro, Plumbo, atque Argento Vivo, ſignandis ejuſmodi modum adhibuerunt, omnes ejuſmodi characteribus, & ſignis notando, quibus Cœleſtia Luminaria, inferiorum harum creaturarum cauſas efficientes, notavêre. Sic Sol & Aurum Terreſtre, perfectiſſimæ Dei Creaturæ Circuli, punctum aut centrum in medio habentis, inſigne gerunt: Luna & Argentum dimidii circuli ſeu duorum ſemicirculorum haud longè à ſeinvicem diſtantium figurâ apparent, & ſua corpora non abſolutè perfecta eſſe, ſed aliquo ſaltem defectu adhuc laborare arguunt: Cæterorum Planetarum ſigna, ut ♄, ♃, ♂, ♀, & ☿, etiam cæterorum Metallorum ſunt ſigna, Plumbi nempè, Stanni, Ferri, Cupri, & Argenti Vivi, quippe Auro & Argento multo viliorum, &

imper-

imperfectiorum, atque imperfectioribus characteribus notatorum, quales ſunt ex dimidio Circulo, & dimidio Quadrato, ſignificantes, vix dimidiâ parte ipſa Argento, & vix una quarta parte perfectionis Auro reſpondere.

Clarius rem ut proponam, operæpretium duxi Luminarium illorum cœleſtium, ut ☉, ☽, ☿, ♀, ♂, ♃, & ♄, & Terreſtrium Metallorum, ut Auri, Argenti, Argenti Vivi, Cupri. Ferri, Stanni, & plumbi characteres, quales ipſis Veteres Aſtronomi & Philoſophi impoſuerunt, quadratis eâdem magnitudine conſtantibus includere, ut ex ipſis appareat, quibus à ſeinvicem perfectionis gradibus diſtent.

Hîc quaſi domunculis incluſæ ſunt Characteriſticæ illæ ſignaturarum Figuræ, quadrato domunculæ vicem gerente, cui Solis ſeu Auri ſignum litera B. notatum, circulum videlicet rotundum ſi

impoſuero, quatuor partibus 1. 2. 3. & 4. numero ſignatis quatuor latera quadrati attinget, & cum complebit, inter Cœleſtes & Terreſtres creaturas Solem atque Aurum cæteris omnibus perfectione ſuâ præſtare ſignificaturus.

Lunæ ſive Argenti ſignum ſub literâ C. tria quidem Quadrati latera attingit, ſuperiore nimirum Cornu ſui apice numero 1. ſuperius, & inferiore numero 3. inferius latus, tergi verò curvitate numero 2. tertium latus. Quartum numero 4. ob incurvatam ſuperficiem concavam attingere nequit.

Mercurii character ſub litera D. ſi quadrato imponatur, utroque cornu ſuperius latus numero 1. & apice crucis inferiore inferius numero 3. tangit: reliqua duo latera numero 2. & 4. intacta relinquit, ita ut quadrati dimidia pars à Mercurio intacta maneat; Luna ejuſdem tria latera attingat, & Sol, atque Aurum quatuor ſeu omnibus latera contigua ſint.

Venus ſive Cuprum ſub litera E. etiam duobus tantum ſui quadrati lateribus adhæret ſuperiori nimirum numero 1. & inferiori numero 3. notato: Cætera duo latera numeris 2. & 4. inſignita ab ejus attactu libera manent. Pari ratione & Mars cum Ferro ſuperius tantum & inferius latus tangunt, ut ſub litera F. videre eſt. Sic etiam Saturnus ſive Plumbum literâ G. & Jupiter ſive Stannum literâ H. ſignificantur, & tantum duo ſuorum quadratorum latera tangere cernuntur.

Ex

Ex appoſita Figura igitur videre eſt, quo perfectionis gradu Metalla ſeinvicem conſequantur, adeò ut nullum errorem committere poſſit, qui in gradibus dictis diſcernendis hanc figuram reſpexerit. Veteres nec caſu, nec fruſtrà ejuſmodi characteres adhibuerunt, ſed totam ſignandi rationem eò direxerunt, ut Signum cum Natura & proprietate ſignatæ rei exactè conveniret, ſicut ipſa inter Luminaria cœleſtia ſive Planetas, & Metalla inſignis convenientia clarè manifeſtat. Non tamen hæc cunctis in oculos incurrunt, ſed iis tantum, qui oculis prædìti ſunt Metallorum Naturam perſpicere, & ex notitia Metallorum, quam habent, perfectionis gradus dictos dignoſcere valentibus. Quantum enim in Charactere rotunditatis ſe conſpiciendum exhibet, tantum etiam perfectionis & puritatis in ſignato corpore reperitur. Quantum autem ex quadrato adfuerit, tantum etiam imperfectionis acceſſit. Axioma autem hoc eſt, & præceptum Chymicum infallibile omninò, & adeò certum, ut qui in Metallorum emendatione ejus ductum ſequutus fuerit, haud facile errorem commiſſurus ſit. Aurum ex Metallis perfectiſſimum Quadrati latera quatuor attingendo perfectionem ſuam eximiam arguit; Argentum à perfectione Auri non longè abeſt. Ex cæteris autem Metallis Argentum Vivum, Ferrum, & Cuprum, dimidium, Plumbum autem, & Stannum quartum tantum perfectionis gradum conſequuta ſunt.

Sed instruendis tantæ cognitionis desiderio flagrantibus hæc pauca sufficere arbitramur. Qui plura de his Cœlestium Luminarium, & Terrestrium Corporum signaturis Harmonicis cognoscendi cupiditate tenetur, accuratiori examini Fundamentum hoc, quod paucis hîc innuimus, subijciat, ea inventurus, & comperturus, quæ Aristoteli olim ignotissima, & hodiernas quoque scholas nostras penitus fugiunt. Verissimum hoc asserere audeo, Veteres in Ægyptiorum Scholis maxima mysteria signaturarum characteribus occultasse, & non solum his Soli, Lunæ, stellis ac Metallicis corporibus impositis signis, sed etiam nominibus ipsis, quæ cunctis indiderunt maxima secreta manifestasse, idque casu non esse factum, ut huic subjecto tale, illi aliud nomen imposuerint. Ex quo autem tempore nomina plurima posteri mutauêre, inde contigit, ut in magnam incertitudinem signatura illa abierit, & multis dubiis jam fluctuet. Nomina ab Adamo, Noacho, posterisque ipsorum quæ apud Ægyptios, Chaldæos, & Hebræos in usu fuêre, & forsan adhuc sunt, rebus imposita Græci quoque in usum adhibuerunt, & ex eodem fundamento debitis, & veris appellationibus res nuncuparunt. Eas ad se derivatas Latini non animadverterunt, nec curaverunt, licet unicum in ipsis, & verum fundamentum omnis secretorum illorum investigationis locatum sit. Equidem Ægyptiæ, Chaldææ, & Hebraicæ linguæ ignarus

ignarus & rudis nomina illa, eorumque ſignaturam interpretari neſcio. Earundem linguarum peritus, & aliqua Luminis Naturalis cognitione dotatus, talibus inveſtigandis & explorandis operam impendendo, prudenti inquiſitione comperiet veritatem eorum, quæ hîc ſcripſi, quod nempe omnium rerum Natura, & Proprietas nominibus & characteribus ipſorum nobis ob oculos poſitæ ſint. Dilucidiore explicatione rem expediam, & Circulum ac Quadratum paucis exponam. In præcedenti de Naturâ ſalium opuſculo ſatis clarè docui & demonſtravi, cuncta in Mundo ſali & ſoli originem ſuam acceptam ferre. Circulo ſolem, & Quadrato ſalem Veteres deſignarunt. Sicut verò Circulus primò ducitur, antequam ei Quadratum imponatur, & etiam Circulus jure Quadrato antefertur, utpote hujus origo, eodemque eo nomine potior: ità etiam ſol præferendus eſt ſali, cui ortum dedit, & quem exiſtentiâ ſuâ præceſſit; Hic verò cum ſole origine ſuâ, comparatus in minore cenſu habendus eſt: Hinc ſine ſole ſal, & ſine ſale ſol nihil generat, & producit, ac utriuſque ſolis nimirum maris munus obeuntis, & Salis fæminæ vices gerentis conjunctio in omni generatione & productione neceſſariò requiritur. Sic Fæmina Eva tanquam Quadratum ab Adamo tanquam Circulo exorta eſt, & ex utroque, Circulo nimirum & Quadrato conjunctis, Humani Generis fertilitas & propagatio originem ſuam traxit. Propagatio-

gationem hanc Veneri Poëtæ attribuerunt, ſignoque notarunt compoſito ex Circulo & Quadrato, ac memoriæ prodiderunt, Deam Venerem ex ſpumâ Maris & ſale natam, ſolaribuſque radiis exſiccatam fuiſſe.

Inſigne Veneris accuratâ mentis conſideratione expendatur, admodum perſpicuè docens, quàm ſapienter, & prudenter à Veteribus Naturæ myſteria ſuis ſignis adumbrata fuerint.

Rotundo Circulo Venus ſignatur, cruce ad Circulum appenſâ; Circulus ſolem, & crux ſalem notat. Nam quando quatuor lineæ finibus ſuis extremis conjunguntur, crucem efficiunt, finibus ſingulis in unum punctum concurrentibus. Sin verò omnes iſtæ lineæ in quadrum dirigantur, Quadratûm formant. In rebus ergò ſignatis Crux & Quadratum nonniſi externâ figurâ differunt, & re ipſâ unum & idem ſignificant.

Ut melius myſterium hoc apprehendi queat, utriuſque harum Creaturarum Dei maximarum, ſolis puta & ſalis, à quibus omnes res proficiſcuntur, ſecundum Latinas ſuas ſignificationes S o l & S a l, veram ſignaturam ipſis à Veteribus attributam interpretabor, ut evidenter pateant gradus nobilitatis, & bonitatis, quibus inter ſe diſtent. Quò plures enim in his vocabulis circuli conſpiciuntur, eò plus puritatis & bonitatis rebus, quas notant, ineſſe arguunt. Quò plura vero Quadrata vocabulo adſunt, eò plus terræ,

terræ, imperfectionis, & impuritatis rei signatæ adesse commostrant. Axioma autem hoc in iis tantum vocabulis locum habet, quæ à veteribus cuivis rei imposita sunt, in cæteris non item.

Cum igitur extrà omnem dubitationis aleam positum sit, quod hæc duo vocabula sol & sal à Veteribus secundum veram signaturam rebus, quas signant, indita sint, ea porrò explanabimus.

Primò autem hîc notandum, quod omnes formæ & figuræ Vegetabilium, videlicet Arborum, herbarum aliarumque ex terrâ nascentium rerum, ut & Animalium, sive hominum, sive bestiarum, atque ipsorum Mineralium ex solo Circulò & Quadrato originem sumant, adeó ut ex ipsis, quæ rotunda aut longa sunt in omnibus membris, & corporibus, cognosci possint. Hominis enim corpus, ut & arboris truncus non solum rotundam sed etiam oblongam obtinent figuram, eâdemque figurâ cujusvis digiti articulus, frondesque ac rami ipsarum herbarum & arborum conspiciuntur, ità ut in ipsis passim Circulus & Quadratum reperiantur. Non solum verò omnes creaturæ Dei eâdem signaturâ notatæ sunt; Verum etiam omnes scripturæ & literæ ab Adamo, Noacho, eorumque posteris profectæ ex Circulo & Quadrato exordium cœpêre.

Exemplo sunt Latinæ literæ ab initio usque ad finem, quas omnes ex Circulo & Quadrato compositas deprehendes. A. duas lineas & dimidiam

diam Quadrati continet. B ex duobus ſemicirculis, & unâ Quadrati lineâ conſtat. C. eſt Semicirculus, D. Semicirculo & una Quadrati lineâ abſolvitur. E. Quadrati tres lineas & dimidiam habet : F. Duas & dimidiam ejuſdem. G. Literam ſemicirculus & dimidia Quadrati litera componit. Atque ſic deinceps uſque ad ultimam Alphabeti literam, ità ut omnes, quotquot etiam ſunt, ex Circulo & Quadrato à Veteribus combinatæ poſteris myſteria illa ſignificandi & adumbrandi cauſâ relictæ ſint.

Cum igitur in præcedente opuſculo de Naturâ ſalium, ſolem & ſalem omnium rerum principium eſſe, evidenter demonſtraverim operæpretium duxi, duo iſta vocabula, SOL, & SAL ſecundum naturam ſuam interpretari, & probare, quod omnium rerum verum principium verusque finis exiſtant.

Inter utrumque vocabulum SAL, & SOL, nullum aliud intercedit diſcrimen, niſi in voce, ſal, media litera Alpha, & in alterâ, ſol, media litera Omega, quibus duabus Johanni ſe Chriſtus manifeſtavit. Initialis autem & finalis litera utriuſque voces ſimiles, aut eædem ſunt, vocemque utramque literæ intermediæ Alpha, & Omega diſcriminant, idque non immeritò, & non ſine magni momenti ratione. Nam ut SOL ab initio SALem generat, & cuncta, quæ ſunt, eidem ſuam originem acceptam ferunt : Ità & finis omnium rerum continget noviſſimo illo die, quo cuncta ex

ſale

ſale nata & orta à ſole & Igne rurſus conſumentur, ut Petrus ſcribit, nempè quod ſol, Luna, & ſtellæ omnes de cœlo delapſuræ totum terrarum orbem in favillas & cineres redacturæ ſint. In SOLE igitur & SALE principium & finis omnium rerum perfectè cernuntur. Nec tantum Principium & Finem omnium rerum, ipſumque terreſtris, & caduci Mundi interitum hæc duo vocabula nobis ob oculos ponunt, ſed etiam totum SS. Trinitatis myſterium, Deum patrem puta, Filium & Spiritum Sanctum manifeſtant, & patefaciunt, quod quam clariſſimè oculis ſubjicere poſſem.

Sed quoniam doctiſſima illa, ipſius Naturæ fundamentis innixa Schola Ægyptiaca evanuit, & Sophiſtici ludi è contrario invaluère, qui vaniſſima loquacitate ſuâ Veritatem penitus oppreſſerunt, & in exilium ejecerunt: fieri facilè poſſet, ut crabrones irritarentur, ſi talia in lucem publicis ſcripris protraherem, quæ imperitæ doctorum turbæ cognitionem fugiunt. Itaque ſatius eſt tacere, quam litibus non neceſſariis ſeipſum impedire.

Alios vero etiam fuiſſe, qui myſteriorum ſale occultorum non fuère neſcii, ut videamus, conſultum mihi viſum fuit in fine hujus diſſertationis ſubiungere ſententiam docti cujuſdam Viri Græcam vocem ἅλς cap. 13. lib. 4. explicantis, & quaſi in conſpectum deducentis maximum myſterium Dei eodem occultatum, ut ità ad ejuſ-

dem

dem Scriptoris librum doctiſſimum de Sale legendum invitemur, ut quippe continentem quamplurima lectu digniſſima, lectionis quorum neminem tædebit, aut pœnitebit. Scriptori nomen eſt Bernardini Gomeſii, Scriptumquè ipſum Francofurti anno 1605. in lucem prodiit, dignum ſanè, quod ab unoquoque legatur, eo nomine etiam illis, qui boni quid addiſcere cupiunt, à me ſtudiosè commendatum.

Ad propoſitum rediens ſeriò affirmo, Metallorum Naturam, & proprietatem non ſolum ex Signatura ipſis à Veteribus Philoſophis aſſignata, ſed etiam ex ea, quam ignis in ipſa introducit, apertè cognoſci & addiſci poſſe, & Signaturam hanc ab igne profectam Philoſophorum Signaturæ illi longè præferendam eſſe. Non tamen ideò, quod Ignis Elementum majori polleat authoritate, quam omnes Philoſophi unquam polluerint, aut etiamnum polleant, aut pollere poſſint. Sed eâ de causâ, quia ignis ſemper immutabiles edit actiones, & nullos errores committit, aut committere poteſt, ſi modò ipſe operator, qui Ignèm tractat, ab operandi modo non deviaverit; Quovis enim tempore uno eodemque modo Metallorum Signaturas commonſtrat.

Igni hoc datum eſt, ut, quandocunque volumus, Metallorum occultam Naturam, & abſconditas proprietates ſingulari ſignaturà nobis conſpiciendas & cognoſcendas exhibeat. Quemadmodum enim Spiritus aliquis Vegetabilium Ardens,

dens, aut Sal Vini Volatilis hauſtu abſorptus in hominibus Naturam & proprietates ipſorum excitat, & oculorum conſpectui exponit ea, quæ homo aliquis in receſſu habet, & quæ non innotuiſſent, niſi calidus Vini ſpiritus eadem expuliſſet, & manifeſtaſſet: Itâ etiam cum Sale comparatum eſt, qui, ut in præcedente de Salium Naturâ tractatu docuimus, poteſtatem & facultatem habet Metallorum Naturam excitandi, & Medicinales eorum virtutes manifeſtandi. Ignis verò, de quo hîc agimus, eorum perfectionem oculis noſtris ſubjiciendi facultatem obtinet.

Sicuti enim Spiritu Vini puro Hominis Spiritus vitalis mox recreatur, & expergefactus confeſtim Signaturam, cordis penetralibus intimis abditam, prodit; adeò ut Sanguineus cantet, ſaltet, ludat, & amoribus occupetur, Cholericus in lites, rixas, & pugnas proruat, Phlegmaticus deſes ſomno indulgeat, & Melancholicus ſpeculetur, meditetur, aut ploret. Has Signaturas Spiritus Vini ex intimis hominum adytis eruere, & elicere novit.

Eâdem omninò ratione Metallorum Signatura expergefit, excitatur, & educitur Ignis operatione, quando nimirum in catino, aut crucibulo Metalla liquantur. Mox enim & ab initio fumus ex ipſis exiens cujusvis naturam & proprietatem indicat. Aurum purum, & ab omni additione liberum nec quidquam fumi emittit, cum Sale fuſum purpuream reddit exhalationem: Argentum, quan-

tumvis puriſſimum ſemper aliquid fumi cœrulei, amari, & Injucundi exhalat. Cupri fumus viridis eſt, & fœtet : Ferri non tàm multum, quàm Cupri, qui ruber etiam fœtore ſuo naſum ferit. Plumbum & Stannum fœtentem, venenatum & album exſpirant halitum : Argentum Vivum totum quantum venenato fumo abit, & evaneſcit. Atque hæc fumorum ſigna ſunt, quibus liquata metalla, quando non commixta ſunt, à ſeinvicem diſtingui, & dignoſci ſolent. Ut primum vero Cupri, aut alîus alicujus Metalli imperfecti parum Auro, vel Argento admixtum fuerit, fumus confeſtim mutatus probam, ſive examen dubium & incertum reddit. Metallorum tamen perfectionem dijudicandi per Ignem, omnium hoc eſt perfectiſſimum, & certiſſimum experimentum, ſi Igne admodum forti ità liquentur, ut in catino ſe moveant, & quaſi in gyrum vertant. Quò autem hic motus rotundior fuerit, & altius ſe elevaverit, eò perfectiora Metalla adeſſe innuet: Depreſſior, & æqualiore, ſeu planiore ſuperficie ſubſidens argumento erit, parum illis Metallis liquatis ineſſe perfectionis. Facili negotio hujus rei fit periculum, quo comperitur, Aurum inter cuncta Metalla maximè rotundo, ſeu Sphærico motu in catino moveri; Proximum huic eſſe Argentum, huic ſuccedere Cuprum, Cupro Ferrum, Ferro plumbum, & poſt hoc ultimum ſequi Stannum. Eandem perfectionis & imperfectionis differentiam commonſtrat liquati Metalli effuſio

in

in lapidem Porphyrium, aut ſimilem alium probè lævigatum, & aheno aquam continenti ità impoſitum, ut ejus ſuperficiem Metallum effuſum excepturam aqua non attingat. Hoc itaque in dictum lapidem effuſum in quàm plurima diſſilit grana majora, & minora, ac rotundiora, aut minus rotunda, prout Metallum purius vel impurius fuerit. Ex omnibus autem Metallis nullum imperfectius eſt Stanno per effuſionem in ejuſmodi lapidem raró admodum, granorum inſtar, ſe diſpergente, ſed, ſi dextrè effuſio iſta adminiſtretur, in latitudinem ſe dilatante, & in formam admodum tenuem, chartæque ſcriptoriæ ſimillimam abeunte, adeò ut chartæ inſtar ad ſcribendum, & literas ſtylo pingendas aptari, complicari, obſignari, & more aliarum literarum atramento ſcriptarum ad alios mitti poſſit. Talibus literis ex Stanno confectis nulla aqua nocet, ideo neceſſitate poſtulante utiliſſimis futuris, ſi clandeſtinis literis aliò miſſitandis opus fuerit.

Ut autem Stannum in bracteas adeò tenues ſe diffundat, & in grana Auri & Argenti more non diſſiliat, in cauſa eſt imperfectio, quam & ſupra poſita ipſius Signatura ſatis evidenter arguit, parum rotunditatis continens, & maximam ſui partem ex Quadrato deſumpta.

Perfectionis Metallicæ cognitio acquiritur etiam ex rotunditate motus Metallici in Examine Saturnino, ſeu ſeparatione, quæ fit per Plumbum in Cupella, ubi Aurum præ cæteris omnibus

Sphæricâ rotunditate bullit, & , Plumbo omni Igneâ violentiâ per fumum ejecto, in ipſa Cupella puro, rotundo, aut Sphærico corpore remanet, cumprimis ſi nimis multum Aurum non adfuerit.

Argentum corpore ſuo rotundo, quo remanet, Auro non reſpondet, Cuprum tamen rotunditate ſuperat, quod nonnunquam etiam purum & rotundum manet, ſi ejus parva fuit portio.

Ferrum & Stannum Plumbi examen per Cupellam non admittunt, ſed huic indurato omnem fluxum adimunt, ut in pulverem combuſtione redigatur.

Argentum Vivum ab igne penitus in aërem expellitur, in quo tamen perpetuum fluxum ſervante, atque ità frigido perfectionis Signatura animadverti poteſt, quod perfectione ſuâ præter cætera imperfecta Metalla ad Aurum & Argentum proximè accedat. In parva enim grana diffuſum currendo rotundum aut Sphæricum corpus exhibet, atque Aurum liquefactum imitatur, adeò ut non ſine ratione Veteres in Signatura ejus de pingenda, Solis, Lunæ, & Quadrati ſignis uſi fuerint. Intus profecto, totum quantum, purum putum eſt Aurum, & Argentum, ſi coagulatur, quod veriſſimum mihi experimenta plurima per Aquas Gradationis, ut vocant demonſtrarunt. Experimenta inquam, quæ parvis inſtrumentis abſolvi, magnis hactenus, & prolixâ copiâ abſolvere non potui. Si libido idem tentandi juniorem aliquem inceſſe-

incesserit, periculum faciat, si volet, & inprimis caveat, ne aquis corrosivis & mordacibus utatur, atque hoc pacto Argentum Vivum fugacius reddat.

Verum Sulphur quærat, & agnoscat oportet, quod si rubrum fuerit, rubro etiam vinculo vinciet: Album verò itidem constantem suum colorem servabit, & albo vinculo ligabit; aliàs in fugam se dare solet.

Pauca hæc Divinæ Metallorum & Planetarum Signaturæ Studiosis quin significarem, intermittere non potui. Cujusvis est in hujus scientiæ exercitio ingenii sui vires occupare, ut mirarum rerum gnarus fiat, inprimis earum, quæ in Vocabulis latent, impositis ipsis rebus Signatis à Veteribus, qui maxima secreta tàm Cœlestia, quam terrestria invenerunt, & iisdem comprehenderunt. Nonnulla talia Veterum vocabula hîc interpretatus fuissem, ni in eorum interpretatione mihi fuissent eliminanda, quæ Vulgò ignorari, eaque de causâ silentio præterire satius est. Qui tantæ scientiæ operam dare vellet, rerum multarum mirabilium compos fieri posset. Sed de his satis: Fundamentum in præsentia locasse sufficit: Cætera ei relinquo, qui quærendi studio incensus animum suum ad hanc cognitionem acquirendam appulerit: Si viam regiam ingressus fuerit, plura quàm quæret, aut cupiet, inveniendo sibi comparabit.

Montes quin etiam, & Sylvæ ac Regiones signa-

ſignaturis ſuis non ſolum à Deo ſibi conceſſos theſauros, & divitias donatas indicant, verum etiam ſuæ fortunæ ortus, incrementa, & interitus prædicere & innuere ſolent.

Reliquum eſt, ut & Salium Signaturas paucis excutiamus, & videamus, quibus ſignis à Deo ſignati ſint, & quibus item ſuas proprietates, & naturam ſignificent. Proculdubio ſuis inſignibus inſigniti ſunt, cumprimis vero ipſe Sal Vulgaris, qui cur non haberet Signaturam ſuam, cum omnium aliarum rerum origo exiſtat? Nulla adeò vilis herbula, nullúſque vermiculus adeò abjectus reperitur, qui ſuis notis à Deo datis careat, quibus naturam, ac vires ſuas oculis noſtris expoſitas nobis patefaciat. Superius indicavi Solem Circulo, & eidem impoſito Quadrato Salem deſignatum eſſe: In Sole verò & Sale omnes orbis Terrarum res, ut Vegetabilia, Animalia, & Mineralia generationis, propagationis, & augmenti initium & finem habere: Omnibus etiam ex Sole & Sale ortis rebus à Deo Omnipotente certam eſſe Signaturam inditam, ex qua ipſarum natura, vires, virtutes & proprietates agnoſci queant: Nec hoc ſolum aſſerui, ſed etiam affirmavi, cuncta linguarum, & vocabulorum myſteria per utrumque ſignum, Circulum puta & Quadratum inveſtigari, & agnoſci poſſe.

Hæc adeò vera & certa eſſe, ut omnem refutationem rejiciant, unicuique fidem faciam unico ſaltem argumento hîc adjecto, quod vel ſimplicium

cium puerorum captum non ſuperet, ſi Invidi illi ignorantiæ Fratres nimia ſua ſuperbia elati intelligere illud petulanter detrectent. Circulo Solem convenienter & appoſitè ſignatum eſſe nemo inficiabitur, quia alia figura nunquam ſe conſpiciendum exhibet, niſi Sphæra igneâ, & rotundâ, quod Signum à Veteribus Soli attributum uſque ad hodiernum diem ſuperſtes manſit.

Salem Veteres etiam Quadrati notâ inſigniverunt, quæ longi temporis progreſſu, & hominum negligentiâ evanuit, adeò ut quiſque pro lubitu & arbitrio Salium Species notaverit, hic hoc, alius alio modo; atque hâc occaſione ferè apud unumquemque Chymicum peculiares inveniantur characteres, quibus unus non eo, quo alter, pacto utitur. Plærumque autem hodierno die apud ipſos in more poſitum eſt Sales ſequenti pacto ſignare. Vulgaris & Culinarius Sal Circulo pingitur transverſâ lineâ ſecto: Salpetræ Circulo ovi formam repræſentante, & ſecto lineâ ex ſuperiore in inferiorem apicem ducta. Quiſnam verò his Salibus ejuſmodi notas affinxerit, mihi non conſtat, nec multum refert, ſive quis ſciat, aut neſciat: Proculdubio homines fuêre, qui Sales ad ſummam puritatem deductos nunquam viderunt. Vulgares enim Sales, ut ubique reperiuntur, propriam ſuam figuram & formam non habent, quam habere debent, ac poſt ſummam ſuam mundationem nanciſcuntur. Sic Vulgaris ille, & ſimplex Sal, ut ex Mari, aut

fontibus Salsis, vel fodinis conficitur, veram ac propriam suam signaturam non habet, nec etiam ob multas suas feces terrestres habere potest. Postquam verò cunctis fecibus remotis summam puritatem & munditiem adeptus est, suo vero signo, nimirum Quadrato in conspectum prodit, & quod sibi signum debeatur, demum indicat. Hoc à Veritate alienum non esse demonstravi jam in opusculo meo de Natura Salium, ubi docui, quo pacto quivis Sal Culinarius & Vulgaris itá purgandus sit, ut non amplius squamosus, turpis, obscurus & astringens, sed in parvis micis, æquè atque magnis frustis, clarus, instar Crystalli pellucidus, sapore suavis, & figura quadratus aut Cubicus existat, & quòcunque etiam projectus supremâ superficie semper quatuor angulos quadrato similes, & quasi secundum artem Circino formatos exhibeat. Hâc formâ purissimâ prodiens itá Mortales alloqui videtur: Hic formam meam veram & naturalem videtis à Sole Patre meo mihi in corpore aquæ, Matris meæ datam, & concessam; quam terra quidem asperâ, & vili veste cooperuit, sed ars rursus (Deo sit laus) detraxit, formam pristinam multorum ægrorum commodo futuram mihi restituendo. Sicut igitur ab initio creatus sum, itá & nunc in medium prodeo, sine impedimento ea præstiturus, ad quæ efficienda Creatio Divina me destinavit. Si Sol in Firmamento casu itá deturparetur, & corrumperetur, ut lumen suum amitteret, fieri neutiquam

quam posset, ut aliquid vivi vel per unum diem in orbe terrarum superstes maneret. quod ipsa experientia nobis commonstrat, quando Luna per horam tantum inter oculos nostros & Solem intercedens ejus radios ex nostro conspectu eripit; quo in casu ipse Sol neutiquam patitur, nec ullo modo corrumpitur, sed tantum impeditur, quò minus parvo illo tempore radios suos vivificantes ad nos transmittat. Quod si igitur tam parvum impedimentum in Orbe Terrarum tot morbos, aliaque incommoda hominibus causaret, quidni & feces Salem obscurantes, ac naturalem ipsius formam cooperientes, & ignobiliorem reddentes ipsius viribus & virtutibus impedimento & detrimento essent? Unusquisque judicet, si crassus atque impurus Sal omnibus hominibus & bestiis tantum commodi affert, quidnam emolumenti ipsis allaturus sit, si ad summam sui corporis puritatem redierit.

Quandoquidem igitur Generis Humani maximè interest, ut purissimo ejusmodi Sale fruatur, ejus copiam secundum præscriptum in meo de Naturâ Salium Tractatu purgandi modum parare statui, ut plurimorum commodo inservire queam.

Cœcis Mortalibus oculos tenebris coopertos tandem apertum iri spero, ut videant, quàm longo temporis intervallo à cœcis ductoribus seducti sint, & hoc comperientes tandem valetudinis suæ accuratiorem rationem habeant. Exi-

guus profectò labor, & parvi admodum sumptu ad Salis Communis sive Culinarii mundationem requiruntur, ut à terrestribus suis fecibus liberetur, & clarus, pellucidus, ac cubicá figurâ ornatus in aquâ concrescat, & quidem sine ullîus alicujus peregrinæ rei additione per solam solutionem, filtrationem, & proprii sui spiritus coagulationem.

Si his operationibus salem ad summam puritatem deduxeris, audacter asseras licet, quod tali sale potitus sis, qualem ab initio in mundâ aquâ purus sol operatus est. Quando sol in summitate Firmamenti constitutus libenter admodum suo officio fungeretur, impeditus tamen crassis & turbidis nubibus, inter ipsum & Terram se interponentibus, quo minus suorum radiorum cuncta calefacientium nos participes reddat, non est, quod querelis nostris in ipsum culpam conferamus, utpote qui in culpâ non est, sed potius densæ illæ, & crassæ nubes, quæ nobis splendorem & efficaciam ipsius eripiunt.

Sic etiam cum sale comparatum est, qui libenter quoque munus suum sibi à Creatore Omnipotentissimo impositum obiret, nisi á terrestribus suis fecibus impediretur. Idcircò impedimentum hoc non sali, sed fecibus intervenientibus, quæ viribus illis tàm salutaribus remoram objiciunt, acceptum est ferendum. Si æquè in potestate nostra situm esset pro arbitrio nostro nubes istas crassas à sole removere, ac penes nos

est

eſt pro lubitu feces terreſtres à ſale ſejungere, ſummam profectò operam daremus, ut ſingulis annis æſtatem nobis commodam efficeremus, quod tamen fieri non poteſt, cum Deus ſummus ille Paterfamiliâs ſoli ſuæ poteſtati hoc reſervaverit.

Quod ad Salispetræ Signaturam attinet, ea certè admodum inæqualis eſt, ob ſummam hujus Salis diverſitatem, inde orientem, quod aut probè aut malè purgatus vel pluribus vel paucioribus fecibus, ſive peregrinis Salibus inquinatur. Vulgaris ille, qui ad Pulveris Pyrii confectionem requiritur, nunquam perſectè purus, ſed aliis Salibus ſemper mixtus eſt, qui ut conſueto & vulgari modo per Solutionem & coagulationem perfectè ab eo ſeparentur, fieri nunquam poteſt. Hinc etiam nullum invenies Salempetræ, qui veram & genuinam Signaturam, quam Deus & Natura ipſi dedit, habere queat.

Quocunque enim ſtudio & labore vulgari ſalpetræ ex ſtabulis beſtiarum erutus per ſolutionem & Coagulationem purgetur, impoſſibile tamen eſt, ut munditiem ſuam debitam, & Signaturam veram conſequatur. Ea tamen ut acquiri poſſit, ſequentis Operationis auxilio quis utatur oportet.

Primò ſumendæ ſunt aliquot libræ Salispetræ, quæ per Solutionem & Coagulationem purgandæ ſunt, & quidem toties iteratam, donec eam acqui-

acquirant puritatem, quam admittere per vulgarem hanc operationem Sal iste solet. Ita mundatus in duas partes æquales dividendus est, ac altera earum miscenda terræ figulinæ albæ, ex qua globuli formandi, in Sole exsiccandi, & retortæ vitreæ probe luto munitæ, aut alii terreæ nullos emittenti spiritus immittendi sunt, ut purus Nitri Spiritus per destillationem eliciatur, & vitro capaci aquam, quam libenter ingreditur, continente, & retortæ adjuncto excipiatur. Altera verò Salispetræ mundati pars catino, seu crucibulo immissa per injectionem carbonum ligneorum, aut Tartari, vel Reguli Antimonii stellati figenda, in igneum Salem redigenda, aquâ pluviâ solvenda, & per chartam emporeticam, aut filtrum transmittenda est. Fixi hujus Liquoris Nitri guttatim tantum affundendum est Spiritui Nitri destillato, quantum ad eum figendum sufficit. Operatio hæc summum excitat strepitum, cujus cessatio affusione cessandum esse monet, & indicat, quod duæ hæ Naturæ contrariæ, Spiritus nimirum acidus, & Liquor Nitri fixus mutuâ cæde corruerint, & Spiritus corrosivus corrosivam suam naturam, Fixus vero, & Igneus Liquor suam igneam qualitatem amiserit, utroque ad pristinam Salispetræ naturam redeunte. Ex hoc Liquore cum vitro arenæ imposito tamdiu per destillationem inutile Phlegma eliciendum est, donec cuticula in superficie se conspiciendam exhibeat.

Refri-

Refrigeratâ arenâ vitrum eximendum, & in frigidum locum reponendum est, ut unâ nocte Crystalli oblongæ & acutæ concrescant, effusione reliqui liquoris liberandæ, qui repetitâ priore operatione reliquo Phlegmate per destillationem in arenâ liberandus, & rursus frigori exponendus est, ut suas Crystallos reddat. Quicquid post utramque operationem superfuerit, in arenâ per evaporationem, donec cuticula appareat, rursus destillandum, & in frigore in Crystallos redigendum est, quæ, ut vulgaris Salpetræ, in usum adhiberi possunt. Duarum primarum Operationum Crystalli conjunctæ adhuc semel aquâ pluviâ solvendæ, filtrandæ, & per evaporationem Phlegmatis in novas Crystallos redigendæ sunt, quæ instar nivis albissimæ in longitudinem tenuem, sexangulam, & adeò æqualem se extendent, ac si dolabrâ dolatæ essent; quippe ne minimam quidem in superficie scabritiem aut asperitatem ostendunt, sed veram & naturalem Salispetræ Signaturam exhibent. Si salem hunc ad majorem puritatem deducendi cupiditas aliquem incesserit, poterit is eum ita mundatum rursus in duas partes partiri, & ex altera Spiritum corrosivum per destillationem evocare, alteramque per carbones figere, utrosque per commixtionem & confusionem necare, atque ità repetitis illis, quas modo docuimus, operationibus longè puriorem Salempetræ parare, admirandis tàm in Medicina quàm

Alchi-

Alchimiâ operationibus efficiendis aptiſſimum & utiliſſimum, ut paſſim ex meis Scriptis liquet. Si rectè operatus fueris, omnes Cryſtalli, nullis exceptis, erunt in longitudinem æqualem directæ, & ſexangulæ, ſine ullâ aſperitate & ſcabritie, quæ vera & genuina Salispetræ recta & probè purgati Signatura exiſtit.

NB. Fixus Liquor Nitri per longum tempus in aëre relictus, & poſtea uſque ad cuticulam evaporatus in Cryſtallos concreſcit parvas, ſtellarum effigiem repræſentantes, quarum figura rotunditate apparet adeò concinnè ordinatâ, ut radii illi ſex, medio ex corpuſculo exeuntes, inæqualem diſtantiam & longitudinem quam exactiſſimè circino diſtributi & diſpoſiti fuiſſe videantur. Admirandum profectò, & ſtupendum Naturæ opus, atque Signatura priori longè diſſimilis, utpote quæ ſexangula quidem, ſed circulari ambitu comprehenditur, cum altera etiam ſexangula in longitudinem directam, & acutam ſe extendat. Quæ hìc de vera Salis Communis ac Salispetræ Signaturâ tradidimus, ea quoque intelligenda ſunt de Signatura cœterorum Salium, qui ab omnibus ſuis fecibus & ſordibus liberari volunt, ſi veram ſuam Signaturam oſtendere debent.

Vitriolum & Alumen, quæ ſemper in nodoſam, & inæqualem figuram concreſcunt, poſtquam ſordes ſuas depoſuerunt, claras & pelluci-

das

das exhibent Cryſtallos, longè tamen pulchriores, ſi aliquot operationibus purgata fuerint. Imò ad ſummam puritatem redacta inſtar Salis Communis cubicam induunt figuram, elegantia tamen, pulchritudine, & concinnitate illius figuræ cedentem. Hinc patet, Naturam ad ſuos fœtus decorandos & exornandos promptiſſimam eſſe, ſi modo auxiliaris manus ipſi ab Arte præbeatur.

Antequam huic de Salium Natura Tractatui Colophonem imponam, conſultum mihi videtur indicare, quibus dignitatis gradibus dua iſto Vocabula S o l & S a l à ſeinvicem diſtent, & diſtinguantur.

Vocabulum S o l binos circulos, & dimidiam Quadrati partem continet. O. totus eſt circulus; S. duos habet ſemicirculos, qui conjuncti integrum efficiunt circulum; Hic in medio ſectus, & dimidiam ſectionis partem ſuperius verſus dextram, & alteram inferius verſus ſiniſtram vertens duos dabit ſemicirculos literam S. efficientes: L. dimidia Quadrati pars eſt.

Vocabulum S a l unum tantum circulum exhibet literâ S. ex duobus ſemicirculis conſtante: Quadratum item unum in literis A & L conſpicuum, quod indicio eſt, bonum in Sale temperamentum eſſe partim ex Elementis cœteris, partim ex terrâ combinatum. Sol puritate Salem longiſſimè ſuperat, non tamen abſolutè perfectus, quod litera

litera L Quadrati dimidia pars innuit. Absoluta autem & perfectâ puritate præditus esse nequit, nec etiam est, ut demonstrant Telescopia illa hodierna, quorum ope Solares illæ maculæ his temporibus observantur. Nec etiam absolutam illam perfectionem habere debet, quæ unius & Solius est Dei, & non ullius Creaturæ, in quarum numero Sol etiam existit. Eum tamen inter omnes Creaturas purissimum esse, nemo est, qui inficiari audeat. Hinc factum est, ut Soli Divinus honor sit exhibitus ab Ethnicis ignorantibus, præter creatum, adhuc alium æternum & increatum Solem esse. Hic est ipse Deus Omnipotens Elementaris & lucentis Solis, qui secundum Christi verba in fine Mundi etiam peribit, Creator. Pari ratione Sal duplex est; Æternus nimirum, Divinus, & Cœlestis, unus, atque alter Terrestris, & caducus. Et ut ex Æternâ Luce, & Divino, atque Cœlesti Sale Spiritus Sanctus exivit ad calefaciendum, & illuminandum corda tenebris obruta, & animas hominum contra dolos, fallacias, & cædes Satanæ defendendum: Ita etiam ex Elementari Sole sive Igne & Terrestri Sale prodit nobilissimus ille Spiritus Salinus, ut corpora humana roboret, contrà varios morbos defendat, & in valetudine bonâ conservet. Itaque est Æternus & Divinus Sol, Cœlestis Sal, & Spiritus Sanctus: Est item Elementaris, & caducus Sol, Sal, & Spiritus. Nostri autem est muneris, ut Æternum Solem

Solem amemus, laudemus, honoremus, & adoremus, atque eidem animæ nostræ salutem commendemus. Temporalibus verò & caducis rebus summa cum gratiarum actione ad necessitatem nostram utamur, & fruamur.

BERNARDINI GOMESII

Explicatio vocabuli ἅλς sive Salis.

SEd antequàm ad divinos hujusmodi locos enodandos accedamus, divino Numine, & gratia Spiritus, quem unicè invocamus, refundi nos oportet. Ut quod nulla augurali sub faba, & divinatione prænosci potest; divino tandem afflatu, ac instinctu duce, non aberrantes, exponamus. Cùm in tanta, adeoque ineffabili divinorum tractatione, si fortè (quod absit) erraverimus, nulla nobis venia; sin autem rem piè, feliciterque prosequuti fuerimus, soli Deo, atque summo Salis datori Christo gratia & universa laus sit tribuenda.

De primo igitur ostendendum, quis sit cœlestis Sal, quonamve pacto à terrestri, de quo egit Christus in Euangelio, distinguatur. Ac quoniam Euangelica Christi verba magnam nobis ad dicendum de ipso vim addunt: haud inconcinnum fore arbitramur, si Christum, qui ut Apostolos majores nostros perinsigni titulo de-

coraret, vocavit Salem terræ: nos ipſum, ſummum, atque intemeratum Salem cœli appellemus. Vix enim eſt ex tam multis inferioris naturæ comparatis, quod ad divinam adumbrandam, vim, ac efficientiam Salis hac in parte præcurrat. Eſt namque Chriſtus, ipſiuſque beatiſſima humanitas, unicum cœleſti beatorum menſæ appoſitum ſalillum. In quo Sal eſt plenitudo ipſius Divinitatis infinitæ, inexhauſtæ, atque interminatæ: quæ & cœlum, & terram cum omnibus, quæ in eis ſunt, tum infinitè redundans implet; tum rurſum condiens ſeſe ad captum noſtrum, univerſis etiam ſuaviſſimè deguſtanda exihibetur. Ab ea quippe, cuncta, quæ ubique ſunt, & quæ fuêre unquam, atque ullo poſt tempore erunt; & ſuum ipſa eſſe, & quòd perfecta ſint, & ſine qua nulla eſſent, pro optimo, divinoque ſui condimento, atque ut conditori ſaperent, acceperunt.

Hanc itaque Divinitatem, unam & eandem tribus communicatam Perſonis, Sal ſuo, quo in una ſyllaba conſtat trium literarum nomine, tam Græcè quam Latinè, quodammodò exprimere, ſeu potiùs adumbrare conatur. Nam licet Chaldaicis, Hæbraiciſque in literis præcipuè (quòd iis loquutus ſit Deus) ſacra incluſa ſunt, atque divinitùs impreſſa Myſteria: non tamen his omnino vacant elementa linguarum, præſertim

præsertim Græca, quæ ab illis & derivata fuêre, & constructæ ex his voces, rebus, non pro arbitrio, sed ab earum proprietate, ut Platoni Græcorum maximo placuit, impositæ. Siquidem infinitatem, atque immensitatem divinam, Græcis literis expressam, & explicatam fuisse, *Apocal.* 1. ostenditur; ubi Joannes Christum dominum de seipso prædicantem vidit, audivitque. *Ego sum* α. & ω. *Principium & finis.* Nam quemadmodum Sol dum levia & perspicua luce suâ attingit; ab his protinus redditur ipsius imago & splendor; ita cœlestis, atque infinita divinitas, cuncta bonitate sua quasi splendore perfundens, non modò rebus ipsis, verùm etjam & literis, quibus res elucescunt, ac perspicuæ fiunt, impressum sui vestigium relinquit: quale in Sale quidem Græcis designato notis inesse reperimus. Nam quod Latinè Sal, idipsum Græcè, ἅλς, dicitur: iisdem ipsis utrobique literis, licet commutato ordine, expressum, atque cum tres illæ sint una tantum syllaba, prolatum. Sed Græca vox utrumque exprimit apertius.

Est enim prima ejus nota α. quæ ab infinita rotunditate, duobus veluti cornubus, in consequentes literas produci videtur. Quæ nota cum Sacrosancta, divinaque illa Triade collata, primam ejus Personam, immensi scilicet Patris, designat. Qui tum, ἄλφα, utpote princi-

pium est seipso infinitum ; tum idem duabus ex se productionibus, aliis divinis Personis naturam suam effundit, atque infinitè communicat : quarum alterâ, videlicet generatione, Filium ; alterâ verò, nempe spiratione, unà cum Filio, Spiritum Sanctum producit. Quin & ut ipsummet α. ostendit, æternam illam, infinitam, atque interminatam ejusdem summi Patris potentiam divina quædam ipsius operatio consequuta est, qua idem ex tempore, ab omnipotenti infinitate sua, sese ad universa procreandum effudit. Utpote dum etiam duobus cornubus, benedictionibus inquam, altera, creatione rerum ; altera verò earundem conservatione ; & per omnipotentis Filii sapientiam, & per sacri Pneumatis bonitatem, creaturis omnibus esse impertitur.

At, quæ media sequitur λ. nota est suavitate plena : quæ tum ore rotundo, & ad hilaritatem composito profertur ; tum figura ipsa non admodum est vero circino dissimilis. Nam à superiore angulo duo deorsum tendentia latera trianguli figuram, absque basi tamen, sine termino, videntur efficere, ut ipsamet litera exprimit. Quæ rursum nota ad illam eandem Triadem relata, secundam ejus personam, Filium scilicet, suavissimo Patris ore prolatum verbum repræsentat. In quo duæ æternæ, ut vocant, relationes, quasi duo infinita latera, reperiuntur:

riuntur : altera, quâ ad Patrem, à quo æterna ſui generatione procedit ; altera, quâ in Spiritum Sanctum, quem unà cum Patre ſpirat, æterna, & infinita habitudine, ſineque ulla intermiſſione refertur.

Sed neque eidem notæ λ. æterno inquam, Dei Filio, mediatori Dei, & hominum Chriſto, ſua etiam beneficentiſſima in tempore actio defuit : Ut qui divinitatem & humanitatem complectens, lapiſque angularis ipſe factus ; utrumque parietem, Iſraëliticum videlicet populum cum Gentili, quaſi duo latera connexuit. Unde tam munitum, adeoque tutum utrique in ſeipſo condidit aſylum, ut confugientes, mortiferam perpetuæ damnationis ſententiam evaderent.

Demum hoc ipſum monoſyllabum ς. concludit. Hæc quippe nota ſinuoſa quadam, atque circumflexa hinc inde ducta linea deſignatur. Quæ à duabus extremitatibus in ſui medium progreſſa, duos diſtinctos, quaſi ſemicirculos deſignat ; è quibus duci ipſa, atque conſtitui oſtenditur. Quod lineamentum cum illa ipſa triade comparatum, tertiam divinam perſonam, nempe Spiritum Sanctum adumbrat. Is namque Spiritus ab utriuſque, Patris ſcilicet, Filiique ſinu, unica, eademque ſpiratione procedens, duas diſtinctas perſonas illas, quibus & coæqualis, & coæternus eſt, ſic infinito amoris ſui nexu connectit,

ut ipſe diſtincta perſona manens, unà cum illis, in ſimpliciſſima, individua, atque immenſa natura conveniat.

Verùm enimverò ut aliis perſonis; ita & Sacroſancto Spiritui ſua ex tempore communicatio attribuenda eſt: quæ mirè exprimitur per ejuſdem literæ s. ductum: ſi tamen inferam ejus extremitatem, quæ ab anterioribus monoſyllabi literis quaſi oriri videtur, conſideremus. Nempe quonam illa pacto, quo ad nos, primò in dexteram porrigatùr: deinde à dextera in læuam, ſinuoſo ductu paululum aſcendendo contorqueatur: atque inde tandem, ſimili ſequente obliquitate, rurſum in dexteram deſinat. Etenim ſacer idem ipſe Spiritus ab æternis illis, ac infinitis duabus perſonis, quaſi ab immenſo infinitatis fonte progreſſus, dum in tempore dona ſua mundo communicat, ea primùm in dexteram, hoc eſt in corda hominum, ad eos divino legis naturæ lumine illuſtrandos, & imbuendos effudit. Deinde eodem ipſo remanente lumine, quaſi à dextera in lævam paululum aſcendendo deflectens, Moſaicam legem digito Dei, hoc eſt, ſe dictante, ſcriptam, Iſraëlitis protulit. Poſtremò relictâ Moſaicæ legis lævâ, in dexteram revolutus, Euangelicam legem à Chriſto Servatore latam ſuo ſapientiſſimo, amantiſſimoque gratiæ Sale condiit.

Ex quibus, quod ad rem pertinet, apparet tres illas

illas Salis literas unam constituentes syllabam: ac rursum hanc ipsam eisdem illis tribus explicatam, indicasse nobis, in Sale esse impressum vestigium aliquod illius Sacrosanctæ, atque individuæ Triadis, quam in monade peræque, ac monadem in Triade veneramur.

Quam quidem Triadem, ut infinitam, atque æternam, ac ineffabilem rem quandam, ignotam ferè, & incomprehensam habuissemus; & quasi remotissimum Salem, nullo unquam humano, angelicove anteà deportatum salino, intactum reliquissemus; nisi tandem divina ejusce Triadis Personam Verbum, divinitatem tantam in assumpta à se humanitate tanquam in salino Salem, nobis degustandam obtulisset. Namque hoc ipsum salinum, tum figura, & æterno splendore Patris cælatum; tum vermiculatis passionis suæ notis compunctum, & illustratum; atque sanctissima etiam Sacri Spiritus unctione decoratum, cœlesti beatorum mensæ semper est appositum; ad ipsorum escam solemnesque epulas, æterno, atque ineffabili modo condiendas. Utpote cùm in eo prorsus reconditi sint divini omnes, suavissimique æternæ sapientiæ sapores, & gustatus excellentissimi. Est enim ipsemet Christus, cælestis, opulentissimique convivii non modo conditor sapientissimus; sed ipsummet etiam condimentum, atque condita res, & esca, quæ apponitur. Per ipsum enim

cœleſtis ejus Pater Rex Regum, ac dominus dominantium magnificentiſſimus, qui nos ex ſua bonitate, atque ut bona ſua amat, univerſo creaturarum populo ampliſſimum Salis congiarium, hoc eſt, ſuæ præſtantiſſimæ gratiæ auxilium ad ſe inquirendum, cœleſtiaque appetendum, dat liberaliſſimè. Sanè, ut qui ad cœleſte epulum ſunt vocati, congiario illo ſe ad hoc veniendum, in eoque feliciſſimè accumbendum præparent: ſi vero ut fatui venire renuerint, ſublato ab eis congiario, ſempiternâ pœnâ mulctentur. Qua in re non aliter ſe utrique habere videntur, quàm carnes cum oſſibus, quæ ſimul in ollam cum aqua, & Sale ad ignem decoquenda immittuntur: atque illa poſt ad menſam apponuntur. Ex quibus oſſa, cùm neque Sale condiri, neque aqua emolliri poſſint, infra menſam ſtatim canibus comminuenda projiciuntur: carnes autem quia teneritatem ex calore, & aqua, condimentum verò à Sale acceperunt, puriore menſæ Sale denuo conſperſæ, ſumma cum voluptate eduntur. Sunt enim ut oſſa carnibus, ſic etiam bonis permixti mali. Quorum hi, cum neque divinum gratiæ Salem reguſtare, neque luſtrali aquâ dilui, ac emolliri, neque cœleſtis verbi calore accendi ad res divinas voluerint; ſeveriſſimo magni præguſtatoris atque menſæ præfecti Chriſti judicio, igni, vel cruciatibus reſervantur convellendi.

vellendi. Quos ille, præ duritie, obſtinatos, præque indignitate fatuos, inſulſiſſimos, cæleſtique menſa indigniſſimos inveniens, de medio juſtorum divellit, atque in profundum barathrum, rapaciſſimis Inferni canibus perpetuo conterendos, detrudit.

At verò boni, qui non ſolum priore, ſed poſteriore etiam Sale, divina inquam, antecedenti (ut noſtri ajunt) & conſequenti gratia conditi fuêre; ac non modo virtutibus ornari, ſed ardentibus cruciamentorum hujus vitæ undis ſe extergi, exurique pro Chriſto paſſi ſunt: hos tanquam perdignas menſâ carnes idem præguſtator offerens Deo Patri, novo gloriæ Sale perfundit: ac licet advenas & peregrinos, inter angelicos & cœleſtes cives ſimul diſcumbere; & peræqua cum his donari beatitudine & manſione jubet. Quamvis tamen vario promerendi curſu ad unam illam & eandem felicitatem utrique perveniant. Nam ex quo ſuperni illi cives angelici, ab ipſo rerum exordio, & cùm primùm eis contigit plena optio, cœleſtes venturi Chriſti cœnas meridianis inſolentiſſimi Luciferi prandiis prætulerunt; oppiparas quidem illas, atque, ut vocant, ſaliares, cum ſuaviſſimo gratiæ Sale conditas, cum ſplendidiſſimo gloriæ lumine colluſtratas, conſequi meruerunt. At vero terrarum incolæ, ac cœlorum advenæ homines tam gravi mole corporis oppreſſi, denſiſſimiſque

misque toti ignorantiæ tenebris obvoluti; tam longum iter ad patriam longe tardiore gressu confecerunt. Non enim his sub ipso ingressu vitæ, perinde atque illis, sub ipso creationis termino consecuto momento, universa totaque simul meriti occasio sese arripienda obtulit. Sed ipsos hanc potius, continua, diutinaque vitæ periodo, usque ad ejus exitum, studiosissimè, laboriosissiméque captare oportet: præterquam quod tam arduum, adeoque asperum, atque mille præcipitiis expositum iter ad patriam, tam magnas ubique peregrinis curas afferat, in tam graves sæpe animi angores, ac solicitudines eos inducat; ut plane, non tam humani laboris seu conatus, quam divini Numinis sit, peregrinos aut non deficere in via, aut non à vero quandoque scopo, seu viæ termino aberrare. Quod passim utique omnibus contingeret; nisi constitutus à divino Senatu totius orbis parochus Christus, qui ubivis peregrinis suis Salem, & ligna præbet, ipsos tum reficeret, ac recrearet, tum in viam, quæ nos ad eandem cœlestem patriam dirigit, reduceret.

Hæc de Salis, Metallorum & Planetarum Signaturâ hâc vice sufficiant. Qui diligenter ea perpenderit, Naturæ penetralia satis profunde intrabit. Si vitam mihi Benignissimus Deus prorogaverit, tractatum quoque de Vegetabilium, Anima-

Animalium, & Mineralium Signaturis in Lucem edere constitui, in quo multa pulchra, & cujuscunque conditionis hominibus utilia occurrent.

O Æterne, Omnipotens, Benigne, & Misericos Deus Pater, Ignis, Lux, & Sol Justitiæ, illumina & calefac omnia hominum torpore somnolento obruta, tenebris densissimis oppleta, & frigore horrendo rigida corda, ut te videant, agnoscant, ament, & timeant, tibique pro omnibus beneficiis acceptis debitas laudes, & serias gratias exhibeant, atque itá tandem expergefacti visum suum amissum recipiant.

O Æternum Verbum Dei, suavissime, saluberrime, & sapidissime Sal Cœlestis Jesu Christe, recrea, & refice nostras ægerrimas & miserrimas animas Divinâ tuâ virtute & efficaciâ, ut nobis corroboratis nec Mors nec Diabolus nocumento esse queant.

O Sancte Spiritus, unice ad Veritatem ductor, qui ex Divino & Æterno Igne, & Cœlesti Sale prodiisti, consolare omnes tristes, & in hâc venenatâ palude, & miseriarum valle inter voraces lupos errantes & desertas oviculas, ipsasque corrobora, ut crucem suam patienter ferant: tandem ac tandem ipsas separa ab hircis fœtentibus, & deduc ad electos omnes

omnes in viridia illa & cœleſtia paſcua, ut ibi Æternum Lumen indeſinenter aſpiciant, Cœleſtem Salem guſtent, ac æternæ pacis, gratiæ & miſericordiæ plenitudine in æternum fruantur, AMEN.

FINIS.

